

De toehoorders van de brief aan de Hebreeën

Door: Justin Johnson

Het bepalen van de toehoorders (of het publiek) in de brief aan de Hebreeën is een belangrijke taak voor dispensationele Bijbelstudie. (Opmerking van de vertaler: Dispensationele Bijbelstudie is volgens de bedeling van: "eertijds" – "Maar nu" en "de toekomstige eeuwen" volgens Efeziërs 2 de verzen: 2 – 7 en 13). Het boek Hebreeën herbergt zo'n grote controverse over de auteur dat de toehoorders (of het publiek) vaak over het hoofd wordt gezien. Net zo belangrijk als de auteur bij het bepalen van de toepassing, zijn de toehoorders (of het publiek).

Jezus noemde dit gelovige publiek zijn "kleine kudde" (Lukas 12:32). Deze kleine kudde was de Joodse kerk van Pinksteren, en na de verstrooiing werd het de toehoorder van het boek Hebreeën.

Algemeen wordt aangenomen dat Hebreeën is geschreven aan mensen in de kerk van de verborgenheid, het nieuwe schepsel, het Lichaam van Christus, maar dat is verkeerd. Het wordt tijd om één en ander recht te zetten.

Terwijl we de brief aan de Hebreeën doornemen verzamelen we aanwijzingen om het publiek (de toehoorders) te definiëren. Wat we vinden is overweldigend bewijs dat Hebreeën is geschreven aan het gelovige overblijfsel van Israël, de Hebreeuwse kerk van de Twaalf Apostelen.

Hier zijn enkele aanwijzingen:

1.1—"*in deze laatste dagen*" -- Dit plaatst het publiek in de dispensationele context van de profetische laatste dagen waarover in Handelingen 2:17 wordt gesproken.

1.1—"*tot ons gesproken door den Zoon*"-- Jezus kwam naar Israël als een dienaar van de beloften aan de besnijdenis, en niet naar de Heidenen van het geheimenis (Matth. 15:24; Johannes 1:10-11).

1.4—"*Zoveel treffelijker geworden dan de engelen*"-- Dat de auteur engelen met Christus vergelijkt, duidt op een Hebreeuws gehoor in een bedeling waar engelen een rol speelden (Johannes 1:51; Johannes 5:4; Johannes 20:12). Paulus instrueert de kerk om vandaag engelen met een boodschap te mijden (Gl 1:8).

1.14—"*om dergenen wil, die de zaligheid beërven*" -- De toekomstige belofte van verlossing beschrijft alleen Israël met wie God een belofte en verbond van verlossing sloot.

2.3—"*Hoe zullen wij ontvlieden*" -- Er zou een zekere straf komen als ze de dingen die ze over Christus hebben gehoord, laten wegvloeien. De kerk heeft vandaag vrede met God (Rom. 5:1) en Christus blijft trouw, zelfs als wij dat niet doen (2 Tim. 2:13).

2.3—"*begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heer*"-- De aardse bediening van de Heer was aan Israël in overeenstemming met de heilsboodschap die de profeten door de wet, de verbonden en het koninkrijk verkondigden.

2.3—"*aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben*" -- Dit spreekt tot degenen die de Heer, tijdens zijn aardse bediening hoorden. Dit sluit iedereen in de kerk, het Lichaam van Christus, die niet met Pinksteren begon, uit.

2.4—"*door tekenen, en wonderen, en menigerlei krachten*" -- Zie de vorige opmerking die verwijst naar de Pinkstergelovigen, niet naar de kerk van vandaag.

2:5—"de toekomstige wereld, van welke wij spreken" -- De inhoud van het boek betreft de geprofeteerde wereld die naar de aarde zou komen, die aan Israël was beloofd, niet aan engelen.

2:9—"Maar wij zien Jezus" -- Petrus getuigt dat Jezus ook met heerlijkheid en eer werd gekroond in 2 Petr. 1:16-18, verwijzend naar de transfiguratie in Mattheüs 17.

2:10—"vele kinderen (KJV: zonen)" -- Herinnert ons aan Christus die verklaarde dat hij zijn leven als 'losprijs voor velen' zou geven, in verwijzing naar de kleine kudde. Terwijl hij in 1 Tim. 2:6, volgens de verborgenheid, zijn leven als een "losprijs voor allen" gaf.

2:11—"Want en Hij, Die heiligt, en zij, die geheiligd worden" -- Het enige geheiligde volk dat bestond toen Christus in het vlees op aarde was, was de natie Israël.

2:11-12—"om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen" -- Degenen die de wil van God doen volgens zijn aardse profetische bediening noemde hij broeders (Matth. 12:50; Johannes 20:17; Psalm 22:22).

2:13—"de kinderen, die Mij God gegeven heeft" -- Dit is een verwijzing naar Jesaja die spreekt over degenen die tekenen voor Israël waren, en, op afstand, naar Johannes 17:6 die verwijst naar de discipelen tijdens zijn aardse bediening.

2:16—"het zaad Abraham" -- Dat zou van belang zijn geweest voor degenen die betrokken waren bij de lijn van het zaad.

2:17—"Waarom Hij in alles den broederen moest gelijk worden" -- Die van het zaad van Abraham waren (Hebr. 2:16).

3:1—"Hogepriester onzer belijdenis" -- Israël had priesters. Een hogepriester impliceert lagere priesters. Volgens de verborgenheid zijn er geen priesters in het Lichaam van Christus.

3:6—"als de Zoon over Zijn eigen huis"-- Mozes bouwde een huis; maar het huis behoorde toe aan Jezus als zoon. Dit verbindt Jezus 'bediening in Hebreëen met die van Israël.

3:6—"Wiens huis wij zijn" -- De auteur en het publiek (toehoorders) zijn opgenomen in het huis dat Petrus beschrijft in 1 Pet. 2: 5, dat is Israël (1 Pet. 2: 9).

3:6—"indien wij maar de vrijmoedigheid.....tot het einde toe vast behouden" -- Er zijn veel voorwaardelijke uitspraken in Hebreëen die spreken over dit soort volharding dat van Israël wordt verlangd, omdat hun verbond nog niet was vervuld (Heb 3:11; 3:12; 3:13; 3:14; 3:19). De huidige leden van de kerk, het Lichaam van Christus, zijn momenteel volmaakt in Christus en wachten niet op genade of verlossing, aangezien we die nu reeds hebben.

3:8—"als) in de verbittering, ten dage der verzoeking" -- De toehoorders zijn dezelfde mensen die door de provocatie en verleiding de woestijn ingingen. De toehoorders zijn het verbondsvolk Israël dat wordt berecht in de woestijn voordat ze het beloofde koninkrijk binnengaan.

3:12—"om af te wijken van den levenden God" -- De toehoorders kunnen ervoor kiezen om van God af te wijken.

3:14—"Want wij zijn Christus deelachtig geworden zo wij anders het beginsel van dezen vasten grond tot het einde toe vast behouden" -- Hun deelname aan Christus is afhankelijk van hun vasthoudendheid.

4:1—"de belofte van in Zijn rust in te gaan" -- De toehoorders zijn geen vreemden van de beloofde verbonden (Ef 2:12).

4:1—"*iemand van u schijne achtergebleven te zijn*" – De toehoorders kunnen, na het hebben van de belofte, tekortschieten om deze te ontvangen. Tegenwoordig ontvangen leden van de kerk geen enkele belofte totdat ze eerst zijn verzegeld en behouden (Ef. 1:13).

4:2—"*Want ook ons is het Evangelie verkondigd, gelijk als hun*" -- Het evangelie dat dit publiek had gehoord was hetzelfde als wat er in de woestijn aan Israël werd verteld. Namelijk het goede nieuws van het beloofde land dat nabij is: het evangelie van het koninkrijk.

4:11—"*Laat ons dan ons benaarstigen, om in die rust in te gaan*" -- Het gehoor van Hebreëen moet tot het einde toe werken, anders verliezen zij hun plaats in de beloofde rust van het koninkrijk.

En dit na slechts vier hoofdstukken van een vers voor vers studie!

De geschiedenis van Hebreëen

Jezus gaf de twaalf apostelen de opdracht om hun koninkrijksdienst in Jeruzalem te beginnen (Lukas 24:47). Van daaruit zouden zij Judea, dan Samaria en tenslotte de Heidenen bedienen (Handelingen 1:8). Hun boodschap van de Koning en het koninkrijk is nooit verder dan Jeruzalem gekomen. De heersers van Israël verwierpen Christus en zijn volgelingen door de met de Geest vervulde Stefanus te vermoorden (Handelingen 7:59).

Bijgevolg werd het gelovige overblijfsel, in Jeruzalem, verstrooid (Handelingen 8:1), en het werd duidelijk dat het koninkrijk dat ze verkondigden nog niet was gekomen. Aangezien Jeruzalem hen verwierp en scheidde van hun heilige stad, tempel en priesters, had het met de Geest vervulde overblijfsel van Israël aanmoediging nodig dat hun beloften nog steeds zeker waren.

Het boek Hebreëen verschaft die aanmoediging door de betere dingen, door geloof, voor het overblijfsel uit te leggen. Jezus was de Christus volgens de profetie en was de verzekering dat hun beloften zouden worden vervuld als ze tot het einde zouden volharden.

Onze relatie met de leerstellige inhoud in Hebreëen als leden van het Lichaam van Christus naar de verborgenheid is die van toeschouwer en niet van deelnemer. Dit is het "recht snijden" dat veel verwarring, die wordt veroorzaakt door de verbondsinhoud van het boek, zal oplossen.